PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. gruodžio 6 d.*

Byloje T-48/02

Brouwerij Haacht NV, įsteigta Boortmeerbeek (Belgija), atstovaujama advokatų Y. van Gerven, F. Louis ir H. Viaene, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą A. Bouquet ir W. Wils, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl 2001 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimo 2003/569/EB dėl EB sutarties 81 straipsnio įgyvendinimo procedūros 4 punktu ieškovei skirtos baudos panaikinimo ar bent jos dydžio sumažinimo (byla IV/37.614/F3 *PO prieš Interbrew ir Alken-Maes*) (OL L 200, 2003, p. 1),

* Proceso kalba: olandų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjai E. Martins Ribeiro ir K. Jürimäe,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. gruodžio 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

1 1962 m. vasario 6 d. Reglamento Nr. 17, pirmojo reglamento, įgyvendinančio Sutarties (81) ir (82) straipsnius (OL 17, 1962, p. 204), 15 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Komisija gali priimti sprendimą taikyti įmonėms arba įmonių asociacijoms baudas nuo 1 000 (EUR) iki 1 000 000 (EUR) arba didesnes, bet ne didesnes kaip 10 %

kiekvienos iš pažeidime dalyvaujančių įmonių praėjusių verslo metų metinės apyvartos, jeigu tyčia arba dėl neatsargumo:

a) jos pažeidžia Sutarties (81) straipsnio 1 dalį arba (82) straipsnį; arba

b) sulaužo kurį nors (reglamento) 8 straipsnio 1 dalyje nustatytą įsipareigojimą.

Nustatant baudos dydį, atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę."

2 Komisijos pranešimo dėl minėtų baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir EAPB Sutarties 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairės (OL C 9, 1998, p. 3, toliau – gairės) įtvirtina naują šių baudų apskaičiavimui taikomą metodą, „grindžiamą toliau aprašyta schema, paremta pagrindine baudos suma, kuri gali būti didinama dėl sunkinančių aplinkybių arba mažinama dėl lengvinančių aplinkybių" (gairių antroji pastraipa). Gairės numato, kad „pagrindinė bauda nustatoma remiantis pažeidimo sunkumu ir trukme, kurie yra vieninteliai kriterijai, numatyti Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje" (gairių 1 punktas).

3 Komisijos pranešime dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais (OL C 207, 1996, p. 4, toliau – pranešimas dėl bendradarbiavimo), „išdėstytos

sąlygos, kurioms esant įmonėms, bendradarbiaujančioms su Komisija per kartelio tyrimą, baudos, skirtinos nebendradarbiaujant, gali būti neskiriamos arba sumažinamos" (pranešimo A3 punktas).

4 Pranešimo dėl bendradarbiavimo D punkte sakoma:

„D. Reikšmingas baudos dydžio sumažinimas

1. Jei įmonė bendradarbiauja su Komisija, nors neįvykdytos visos B ir C skyrių sąlygos, bauda, kuri jai būtų skirta, jei nebūtų bendradarbiavusi su Komisija, sumažinama 10–50 %.

2. Taip visų pirma yra tuomet, kai:

— iki išsiunčiant pranešimą apie kaltinimus įmonė suteikė Komisijai informacijos, pateikė dokumentus ar kitus įrodymus, padedančius atskleisti padarytą pažeidimą,

— gavusi pranešimą apie kaltinimus, įmonė informuoja Komisiją, kad ji neginčija faktinių aplinkybių, kuriomis Komisija grindžia savo kaltinimus."

Faktinės ginčo aplinkybės

5 1999 m. Komisija pradėjo tyrimą byloje Nr. IV/37.614/F3 dėl galimo Bendrijos konkurencijos taisyklių pažeidimo Belgijos alaus gamybos sektoriuje.

6 2000 m. rugsėjo 29 d. vykdydama minėtą tyrimą Komisija pradėjo procedūrą ir priėmė pranešimą apie kaltinimus dėl ieškovės ir įmonių *Interbrew NV* (toliau – *Interbrew*), *Groupe Danone* (toliau – *Danone*), *Brouwerijen Alken-Maes NV* (toliau – *Alken-Maes*) bei *NV Brouwerij Martens* (toliau – *Martens*). Dėl ieškovės pradėta procedūra ir jai adresuotas pranešimas apie kaltinimus buvo susiję išimtinai su jos tariamu dalyvavimu karteliniame susitarime dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu Belgijos pardavimo segmente.

7 2001 m. gruodžio 5 d. Komisija priėmė sprendimą 2003/569/EB dėl EB sutarties 81 straipsnio įgyvendinimo procedūros (byla IV/37.614/F3 *PO/Interbrew* ir *Alken-Maes*) (OL L 200, 2003, p. 1), susijusį su ieškove ir įmonėmis *Interbrew*, *Danone*, *Alken-Maes* bei *Martens* (toliau – ginčijamas sprendimas).

8 Ginčijamame sprendime nustatyti du atskiri konkurencijos taisyklių pažeidimai: pirmasis bendrai dėl susitarimų ir (arba) suderintų veiksmų Belgijos alaus pardavimo segmente (toliau – *Interbrew* ir *Alken-Maes* kartelinis susitarimas), o antrasis dėl suderintų veiksmų alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu pardavimo sektoriuje (toliau – kartelinis susitarimas dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu). Ginčijamame sprendime konstatuojama, kad *Danone*, *Alken-Maes* ir *Interbrew* dalyvavo pirmame pažeidime, o ieškovė, *Alken-Maes*, *Interbrew* ir *Martens* dalyvavo darant antrą pažeidimą.

9 Ieškovė kaltinama padariusi pažeidimą dalyvaudama suderintuose veiksmuose, susijusiuose su kainomis, pasidalijimu klientais ir apsikeitimu informacija alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu Belgijos pardavimo segmente, 1997 m. spalio 9 d. – 1998 m. liepos 7 d. laikotarpiu.

10 Būdama tikra, kad atsižvelgiant į visus įrodymus galima daryti išvadą, kad minėtas pažeidimas buvo nutrauktas, Komisija nemanė, jog būtina įpareigoti suinteresuotas įmones nutraukti pažeidimą remiantis Reglamento Nr. 17 3 straipsniu.

11 Tačiau Komisija nutarė, kad *Interbrew*, *Alken-Maes*, ieškovei ir *Martens* reikėjo skirti baudą pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį už dalyvavimą darant šį pažeidimą.

12 Šiuo klausimu Komisija ginčijamame sprendime pažymėjo, kad visi kartelinio susitarimo dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu pardavimo segmente, dalyviai sąmoningai padarė šį pažeidimą.

13 Siekdama apskaičiuoti skirtinos baudos dydį, Komisija ginčijamame sprendime taikė gairėse ir pranešime dėl bendradarbiavimo apibrėžtą metodą.

14 Ginčijamo sprendimo 335 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad horizontalus susitarimas, susijęs su kaina ir rinkos pasidalijimu, pagal savo pobūdį buvo labai sunkus pažeidimas ir kad apsikeičiant informacija buvo siekiama įgyvendinti šį susitarimą.

15 Ginčijamo sprendimo 337 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad kalbant apie poveikį rinkai pažymėtina, jog įvairiais šalių slaptais veiksmais buvo siekiama pasidalinti klientus ir galiausiai nustatyti aukštesnes kainas nei tos, kurios būtų nusistovėjusios laisvos konkurencijos sąlygomis. Komisija taip pat pripažino, kad ji neturėjo, išskyrus galbūt vieną atvejį, įrodymų, kad dėl susitarimo joje dalyvaujančios įmonės keitė savo elgesį rinkoje, tačiau buvo nustatyta, kad susitikimuose, kurie organizuoti pagal susitarimą dėl platintojo prekių ženklų, buvo kalbama apie pasidalijimą klientais ir kainas bei kad šiuo tikslu buvo pasikeista informacija. Ji nutarė, kad tai, jog Belgijos alaus gamintojai galbūt tik kartą apsikeitė informacija dėl Belgijoje parduodamo alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, niekaip nepakeitė šių veiksmų sunkumo laipsnio, nes atsižvelgiant į šių veiksmų derinimo tikslą – nepateikti kainų pasiūlymų sutartyse su partneriais, siekiant išvengti kainų karo – iš tikrųjų nereikėjo reguliariai keistis informacija. Komisija nurodė, kad tai taip paprastai neleido nuspręsti, kad kartelinis susitarimas kaip toks nedarė jokios įtakos rinkai arba kad ji buvo nedidelė.

16 Ginčijamo sprendimo 338 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad apibrėždama atitinkamą geografinę rinką, ji atsižvelgė į tai, kad susitikimuose iš tiesų buvo kalbama apie visą Belgijos teritoriją, tačiau tik apie segmentą, susijusį su parduodamu alumi, pažymėtu platintojo prekių ženklu, kuris sudarė 5,5 % viso Belgijoje suvartojamo alaus.

17 Komisija ginčijamo sprendimo 339 konstatuojamojoje dalyje padarė išvadą, kad šiomis aplinkybėmis ji mano, jog buvo padarytas sunkus EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimas.

18 Komisija 340 konstatuojamojoje dalyje nurodė pareigą nustatant baudos dydį atsižvelgti į pažeidėjų tikrąjį ekonominį pajėgumą rimtai pažeisti konkurenciją ir nustatyti tokį baudos dydį, kuris turėtų atgrasomąjį poveikį. Ginčijamo sprendimo 341 konstatuojamojoje dalyje ji pridūrė, kad siekiant atsižvelgti į dalyvaujančių

įmonių faktinę galimybę padaryti didelę žalą Belgijos alaus rinkoje ir ypač alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu pardavimo segmente, svarbu nustatyti įvairių pažeidime dalyvavusių įmonių skirtumus. Komisija pažymi, kad atsižvelgiant į įvairių įmonių pasiektą apyvartą platintojo prekių ženklo segmente, ji išskiria dvi įmonių kategorijas. Ieškovė ir *Martens*, kurios pasiekė didžiausią apyvartą platintojo prekių ženklo segmente, priskirtinos pirmai kategorijai. *Interbrew* ir *Alken-Maes*, kurios pasiekė gerokai mažesnę apyvartą šiame segmente, priskirtinos antrai kategorijai.

19 Ginčijamo sprendimo 342 konstatuojamojoje dalyje, atsižvelgdama į nurodytas aplinkybes, Komisija nusprendė, jog ieškovei ir *Martens* skirtina 300 000 EUR bauda, o *Interbrew* ir *Alken-Maes* – 250 000 EUR bauda.

20 Kad baudos būtų pakankamai atgrasančios, ir kad būtų atsižvelgta į tai, jog *Interbrew* ir *Alken-Maes*, skirtingai negu ieškovė ir *Martens*, yra tarptautinės įmonės ar priklauso tarptautinei grupei ir jog jos galėjo lengviau gauti teisinės ir ekonominės informacijos, kuri joms leido geriau įvertinti jų elgesio pažeidžiamąjį pobūdį bei iš to išplaukiančias pasekmes konkurencijos teisės požiūriu, Komisija ginčijamo sprendimo 343 konstatuojamojoje dalyje nutarė, jog *Interbrew* ir *Alken-Maes* reikia pakoreguoti konkretų pirminį baudos dydį. Komisija ginčijamo sprendimo 344 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad atsižvelgiant į jų dydį ir bendrus išteklius, *Interbrew* ir *Alken-Maes* nustatytas 250 000 EUR baudos dydis turėjo atitinkamai būti padaugintas iš penkių *Interbrew* atveju ir iš dviejų *Alken-Maes* atveju.

21 Ginčijamo sprendimo 345 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad pažeidimas truko devynis mėnesius, ko neginčijo jokia šalis, ir kad tai nepateisina jokio baudos dydžio padidinimo.

22 Ginčijamo sprendimo 347 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad ji nustatė, jog *Interbrew* ir *Alken-Maes* ėmėsi iniciatyvos organizuoti susitikimus dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu pardavimo segmente, ir kad atsižvelgdama į šią sunkinančią aplinkybę ji nusprendė 30 % padidinti bazinės baudos dydį *Interbrew* ir *Alken-Maes*.

23 Tačiau Komisija nenustatė jokios lengvinančios aplinkybės, nes visi dėl to nurodyti argumentai buvo atmesti ginčijamo sprendimo 348–354 konstatuojamosiose dalyse. Tačiau svarbu pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 351 konstatuojamojoje dalyje Komisija nutarė, kad apskaičiuojant ieškovei skirtiną baudą nebuvo jokio pagrindo atsižvelgti į aplinkybę, kad apyvarta, kurią ji pasiekė alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmente, sudarė tik nedidelę jos bendros apyvartos dalį. Komisija priminė, kad pažeidimo sunkumas ir trukmė yra pagrindiniai kriterijai, kuriais remiantis apskaičiuojama bauda, o jei praeityje ji ir apskaičiuodavo baudas remdamasi baziniu dydžiu, atitinkančiu tam tikrą procentinę apyvartos dalį, vienintelės ribos, kurios yra nustatytos Komisijos diskrecijai nustatant baudų dydį pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį, yra šioje normoje įtvirtintos teisinės ribos. Komisija pridūrė, kad dėl kitų dalykų, įvertindama pažeidimo sunkumą, ji tinkamai atsižvelgė į ekonominės veiklos, kuriai pažeidimu buvo padarytas poveikis, apimtį.

24 Toliau ginčijamo sprendimo 355 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad visos karteliniame susitarime dalyvaujančios įmonės rėmėsi pranešimu dėl bendradarbiavimo.

25 Dėl *Interbrew* Komisija konstatavo, kad ji negalėjo siekti „gerokai sumažinti" jos baudą pranešimo dėl bendradarbiavimo C punkto prasme, nes ji ėmėsi iniciatyvos pradėti diskusijas dėl platintojo prekių ženklų. Tačiau Komisija pažymėjo, kad *Interbrew* atskleidė suderintus veiksmus tuo metu, kai ji apie tai nieko nežinojo, kad

ji teikė nuolatinę ir besąlyginę pagalbą viso tyrimo metu ir kad ji neginčijo Komisijai pažeidimą sudarančių faktų tikroviškumo. Atsižvelgdama į pranešimo dėl bendradarbiavimo D punktą, Komisija 50 % sumažino *Interbrew* paskirtos baudos dydį.

26 Dėl *Alken-Maes* Komisija pažymėjo, kad, jos nuomone, ji neginčijo kartelinio susitarimo dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, faktų tikroviškumo, bet jos bendradarbiavimas apsiribojo tik atsakymu į Komisijos 2000 m. kovo 22 d. prašymą pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnio 1 dalį pateikti informaciją. Todėl Komisija nutarė, kad buvo tikslinga 10 % sumažinti *Alken-Maes* skirtos baudos dydį atsižvelgiant į pranešimo dėl bendradarbiavimo D 2 punkto antrą įtrauką.

27 Dėl ieškovės Komisija nurodė, kad ji, jos nuomone, neginčijo pažeidimą sudarančių faktų tikroviškumo, bet jos pateikta informacija apsiribojo tik atsakymu į Komisijos 2000 m. kovo 22 d. prašymą pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnio 1 dalį pateikti informaciją. Taigi Komisija nusprendė, kad buvo tikslinga sumažinti ieškovei skirtos baudos dydį 10 % atsižvelgiant į pranešimo dėl bendradarbiavimo D 2 punkto antrą įtrauką.

28 Pagaliau dėl *Martens* Komisija visų pirma pažymėjo, kad ji atsakyme į pranešimą apie kaltinimus ginčijo jame nurodytą pažeidimą, be to, prieš Komisijai išsiunčiant pranešimą apie kaltinimus jos pateikta informacija apsiribojo tik atsakymu į Komisijos 2000 m. kovo 22 d. prašymą pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnio 1 dalį pateikti informaciją, ir galiausiai kad jos Komisijai po pranešimo apie kaltinimus išsiuntimo pateikti dokumentai tik rėmė jos gynybos pagrindus arba nurodė į galimą

kitą konkurencijos taisyklių pažeidimą, todėl šios aplinkybės negali būti pagrindu sumažinti baudos dydį. Tačiau Komisija pastebėjo, kad dėl *Martens* bendradarbiavimo procedūros metu pagreitėjo jos eiga ir nutarė, jog tikslinga sumažinti jai skirtos baudos dydį 10 % atsižvelgiant į pranešimo dėl bendradarbiavimo D punktą.

29 Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje teigiama:

„3 straipsnis

Dalyvaudamos suderintuose veiksmuose, susijusiuose su kainomis, pasidalijimu klientais ir apsikeitė informacija alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, Belgijos pardavimo segmente, 1997 m. spalio 9 d. – 1998 m. liepos 7 d. laikotarpiu, (*Interbrew*), (*Alken-Maes*), (ieškovė) ir (*Martens*) pažeidė (EB) 81 straipsnio 1 dalį.

4 straipsnis

(*Interbrew*), (*Alken-Maes*), (*ieškovei*) ir (*Martens*) už 3 straipsnyje nustatytus pažeidimus skiriamos tokios baudos:

a) (*Interbrew*) – 812 000 eurų dydžio bauda;

b) (*Alken-Maes*) – 585 000 eurų dydžio bauda;

c) (ieškovei) – 270 000 eurų dydžio bauda;

d) (*Martens*): – 270 000 eurų dydžio bauda.

<...>"

Procesas ir šalių reikalavimai

30 Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2002 m. vasario 27 d. pateiktu ieškininiu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

31 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. 2004 m. birželio 10 d. viešame posėdyje buvo išklausyti šalių žodiniai paaiškinimai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

32 Posėdyje Pirmosios instancijos teismas remdamasis Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 64 straipsnio 3 dalimi paprašė Komisijos pateikti tam tikrus dokumentus per nustatytą terminą. Šiomis aplinkybėmis ir siekdamas suteikti galimybę šalims pateikti savo pastabas dėl minėtų dokumentų, pasibaigus posėdžiui penktosios kolegijos pirmininkas nusprendė pratęsti žodinę proceso dalį.

33 Komisija per Pirmosios instancijos teismo nustatytą terminą pateikė posėdyje nurodytus dokumentus.

34 2005 m. kovo 14 d. ieškovė pateikė savo rašytines pastabas dėl minėtų dokumentų. 2005 m. gegužės 10 d. Komisija pateikė savo rašytines pastabas dėl pastabų, kurias ieškovė pateikė 2005 m. kovo 14 dieną.

35 2005 m. gegužės 10 d. penktosios kolegijos pirmininkas paskelbė žodinę proceso dalį baigta. Apie tai šalys buvo informuotos 2005 m. birželio 30 d. raštu.

36 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamo sprendimo 4 straipsnį, kuriuo jai skiriama 270 000 eurų dydžio bauda, ir prireikus nuspręsti neskirti jai baudos ar bent gerokai sumažinti skirtos baudos dydį,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

37 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

38 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodė tris ieškinio pagrindus. Pirmas, pagrindinis, yra susijęs su EB 253 straipsnyje, Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje ir gairėse nustatytos motyvavimo pareigos pažeidimu dėl faktinio ekonominio pajėgumo padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, klaidingo vertinimo. Antras pagrindas, nurodytas subsidiariai, yra susijęs su gairių bei motyvavimo pareigos klaidingai vertinant ieškovės karteliniame susitarime vaidintą vaidmenį pažeidimu. Trečias ieškinio pagrindas, taip pat nurodytas subsidiariai, yra susijęs su pranešimo dėl bendradarbiavimo ir vienodo požiūrio principo pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su motyvavimo pareigos, Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies ir gairių pažeidimu dėl ieškovės faktinio ekonominio pajėgumo padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, klaidingo vertinimo

39 Ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoje dalyje ieškovė teigia, kad neapibrėždama alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmento kaip atitinkamos rinkos, Komisija pažeidė motyvavimo pareigą. Antroje dalyje ji teigia, kad net jei alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentas sudarytų atitinkamą rinką, Komisija jos faktinį ekonominį pajėgumą padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, vertino pažeisdama Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir gaires.

Dėl pirmos dalies, susijusios su motyvavimo pareigos pažeidimu dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmento nepripažinimo atitinkama rinka

— Šalių argumentai

40 Ieškovė teigia, kad Komisija neapibrėžė atitinkamos rinkos, kuri yra būtina sąlyga siekiant nustatyti rinkos galią ir nustatyti pažeidėjų faktinį ekonominį pajėgumą padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams.

41 Komisijos ginčijamame sprendime atlikta analizė neleidžia daryti išvados, jog alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentas sudarė nuo bendros Belgijos alaus rinkos atskirą rinką, kurioje ieškovė ir *Martens* buvo apsaugotos nuo dviejų didžiausių Belgijos alaus rinkos dalyvių, būtent *Interbrew* ir *Alken-Maes*, konkurencinio spaudimo. Neapibrėžusi atitinkamos rinkos Komisija, atsižvelgdama vien tik į ieškovės pasiektą apyvartą alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmente, negalėjo vertinti jos faktinio ekonominio pajėgumo padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams.

42 Taip veikdama Komisija pažeidė savo motyvavimo pareigą pagal EB 253 straipsnį.

43 Komisija ginčija šiuos argumentus ir teigia, kad ji visai nepažeidė motyvavimo reikalavimo, kuris jai taikomas baudų srityje.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

44 Kiek tai susiję su ieškiniais, pareikštais dėl Komisijos sprendimų, kuriais įmonėms skiriamos baudos už konkurencijos taisyklių pažeidimą, Pirmosios instancijos teismas turi dviejų rūšių kompetenciją. Pirma, jis yra įpareigotas prižiūrėti jų teisėtumą pagal EB 230 straipsnį. Šiuo atžvilgiu jis visų pirma turi prižiūrėti motyvavimo pareigos, nustatytos EB 253 straipsnyje, laikymąsi, kurią pažeidus sprendimas tampa naikintinas. Be to, Pirmosios instancijos teismas, naudodamasis EB 229 straipsniu ir Reglamento Nr. 17 17 straipsniu jam suteikta neribota jurisdikcija, yra kompetentingas vertinti baudų dydžio teisingumą. Atliekant šį vertinimą gali būti pateisinamas papildomos informacijos, kurią nurodyti ginčijamame sprendime nėra privaloma pagal EB 253 straipsnyje įtvirtintą motyvavimo pareigą, pateikimas (2000 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *KNP BT prieš Komisiją*, C-248/98 P, Rink. p. I-9641, 38–40 punktai ir 2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją*, T-220/00, Rink. p. II-2473, 215 punktas).

45 Reikia pažymėti, kad remiantis nusistovėjusia teismo praktika pagal EB 253 straipsnį motyvai turi būti nurodomi atsižvelgiant į nagrinėjamo akto pobūdį, turi būti pateikiamas aiškus bei nedviprasmiškas aktą priėmusios institucijos pagrindimas, kad suinteresuoti asmenys galėtų susipažinti su priimtos priemonės pagrindimu, kompetentingas teismas – šį aktą kontroliuoti. Motyvavimo pareiga turi būti vertinama atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį bei į interesą gauti paaiškinimus, kurį asmenys, kuriems šis aktas skirtas, arba kiti šiuo aktu tiesiogiai ir konkrečiai suinteresuoti asmenys gali turėti. Nurodant motyvus nėra reikalaujama tiksliai nurodyti visas atitinkamas faktines ir teisines aplinkybes, nes tai, ar akto motyvacija tenkina EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jų tekstą, bet taip pat į jo priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamąją sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (pirmiausia žr. 1985 m. kovo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai ir Leeuwarder Papierwarenfabriek prieš Komisiją*, 296/82 ir 318/82, Rink. p. 809, 19 punktą; 1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-56/93, Rink. p. I-723, 86 punktą, 1988 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą ir 44 punkte minėto sprendimo *Cheil Jedang* prieš Komisiją 216 punktą).

46 Motyvavimo pareigos, susijusios su baudos, skirtos už Bendrijos konkurencijos taisyklių pažeidimą, nustatymu, apimtis turi būti nustatyta atsižvelgiant į Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies antrosios pastraipos nuostatas, pagal kurias „nustatant baudos dydį, atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę". Taigi ši motyvavimo pareiga, kuri yra esminis procedūrinis reikalavimas, yra tenkinama, kai Komisija savo sprendime nurodo vertinimo elementus, kuriais remdamasi ji nustatė pažeidimo sunkumą ir trukmę (2000 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sarrió prieš Komisiją*, C-291/98 P, Rink. p. I-9991, 73 punktas ir 2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, 463 punktas). Kita vertus, gairėse ir pranešime dėl bendradarbiavimo pateikiamos pavyzdinės taisyklės, nurodančios vertinimo elementus, į kuriuos Komisija atsižvelgia nustatydama pažeidimo sunkumą ir trukmę (44 punkte minėto sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją* 217 punktas). Šiomis aplinkybėmis motyvavimo pareiga, kuri yra esminis procedūrinis reikalavimas, tenkinama, kai Komisija savo sprendime nurodo vertinimo elementus, į kuriuos ji atsižvelgė taikydama gaires ir tam tikrais atvejais pranešimą dėl bendradarbiavimo ir kurie jai leido nustatyti pažeidimo sunkumą ir trukmę apskaičiuojant baudos dydį (44 punkte minėto sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją* 218 punktas).

47 Šioje byloje Komisija įvykdė šiuos reikalavimus.

48 Visų pirma konstatuotina, kad Komisija ginčijamame sprendime išsamiai nurodė būdą, kuriuo remdamasi ji apskaičiavo skirtas baudas, kiekvienoje stadijoje paaiškindama savo nuomonę (žr. pirmiau minėtus 14–28 punktus).

49 Antra, taip pat pažymėtina, kad ieškovė pripažino ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje Komisijos konstatuotą pažeidimą, o tai reiškia, kad ji neginčijo, jog kartelinis

susitarimas buvo išimtinai susijęs su alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentu. Be to, pateikdama savo prašymą panaikinti arba sumažinti baudą, ji neginčija nei to, jog kartelinis susitarimas buvo išimtinai susijęs su alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentu, nei Komisijos apskaičiuotų apyvartų, kurias šiame segmente pasiekė kiekviena suinteresuota įmonė, nei įmonių suskirstymo, atsižvelgiant į šiame segmente pasiektą apyvartą, į dvi kategorijas.

50 Iš šių išvadų išplaukia, kad nėra jokių abejonių, jog ieškovei inkriminuojamas Komisijos nustatytas pažeidimas yra susijęs tik su alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimais ir kad būtent atsižvelgdama į šį rinkos segmentą Komisija remdamasi gairėmis vertino įvairius elementus, į kuriuos ji atsižvelgė siekdama nustatyti baudos dydį. Be to, tai darydama Komisija nurodė arba kartelinį susitarimą dėl platintojo prekių ženklų, arba parduodamą alų, pažymėtą šiais prekių ženklais, arba alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentą.

51 Iš ginčijamo sprendimo 335–339 konstatuojamųjų dalių aiškiai matyti, kad kartelinio susitarimo dalyko apribojimas alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentu turėjo lemiamą reikšmę klasifikuojant pažeidimą kaip sunkų, o ne kaip labai sunkų gairių 1A punkto 2 dalies prasme. Iš tikrųjų Komisija ginčijamo sprendimo 338 konstatuojamojoje dalyje nurodė, jog atsižvelgia į tai, kad nors susitikimai iš tikrųjų buvo susiję su visa Belgijos teritorija, juose buvo kalbama tik apie alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentą, kuris sudarė 5,5 % bendros Belgijoje suvartojamo alaus rinkos.

52 Būtent šiomis aplinkybėmis reikia analizuoti Komisijos vertinimo dėl ieškovės faktinio ekonominio pajėgumo padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, motyvavimą.

53 Visų pirma šiuo atžvilgiu atrodo, kaip teisingai teigia Komisija, jog minėtas vertinimas buvo tik viena iš konkrečios pradinės baudos, taikytinos kiekvienai įmonei atsižvelgiant į padaryto pažeidimo sunkumą, dydžio nustatymo proceso, vykdomo vadovaujantis įvairiais kriterijais, stadijų.

54 Nurodžiusi, kad pažeidimas turi būti laikomas sunkiu, ypač atsižvelgiant į tai, kad jis buvo susijęs tik su alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentu, Komisija ginčijamo sprendimo 341 konstatuojamojoje dalyje nurodė, jog buvo svarbu diferencijuoti įmones, kurios dalyvavo darant pažeidimą, „kad būtų galima atsižvelgti į atitinkamų įmonių faktinę galimybę padaryti didelę žalą Belgijos alaus rinkai ir ypač alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentui". Nors Komisija nurodė „Belgijos alaus rinką", ką ji posėdyje vertino kaip redakcinį nesusipratimą, vis dėlto iš to, kad ji pridūrė „ir ypač alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentui", ir to, kad ji atsižvelgė „į įvairių įmonių platintojo prekių ženklo segmente pasiektą apyvartą", išplaukia, jog atsižvelgdama į alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentą Komisija nutarė diferencijuoti šiame karteliniame susitarime santykinės atsakomybės, susijusios su kiekviena įmone, laipsnį, vertindama jų faktinį ekonominį pajėgumą padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, pagal gairių 1A punkto ketvirtą papunktį.

55 Tai, kad šis vertinimas buvo susijęs su alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentu, yra tik rezultatas to, kad visi Komisijos vertinimai nustatant pažeidimo sunkumą, būtinai turėjo atsižvelgti į tai, kad kartelinis susitarimas buvo susijęs tik su minėtu segmentu, ką Komisija konstatavo ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje. Nebūtų prasmės, jeigu Komisija nustatydama sunkumo laipsnį gairių 1A punkto pirmosios ir antrosios pastraipų prasme, viena vertus, atsižvelgtų į tai, kad kartelinis susitarimas buvo susijęs tik su alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentu, kad būtų nustatytas sunkumo pobūdis, bei, antra vertus, vertintų nagrinėjamų įmonių faktinį ekonominį pajėgumą padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, bendroje Belgijoje parduodamo alaus rinkoje.

56 Darytina išvada, kad ieškovė negali kaltinti Komisijos padarius motyvavimo pareigos pažeidimą nustatant ieškovės „faktinį ekonominį pajėgumą" padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmente, nes, viena vertus, Komisija ginčijamame sprendime nurodė įvairius vertinimo elementus, kurie jai leido nustatyti pažeidimo sunkumą, ir, kita vertus, iš šių požymių matyti, kad Komisijos vertinime sistemingai buvo atsižvelgta į tai, jog kartelinis susitarimas buvo išimtinai susijęs su alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentu.

57 Bet kuriuo atveju siekiant įvertinti remiantis gairėmis ieškovės „faktinį ekonominį pajėgumą" padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, nors ir reikia suprasti ieškovės argumentus kaip paremiančius kaltinimą, susijusį su Komisijos pareigos iš anksto apibrėžti alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentą kaip atskirą rinką, visų pirma pažymėtina, kad gairės nereikalauja, jog Komisija formaliai apibrėžtų atitinkamą geografinę rinką (2000 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Volkswagen prieš Komisiją*, T-62/98, Rink. p. II-2707, 341 punktas) bei jose nėra nustatytas konkretus metodas, kaip vertinti pažeidėjų faktinį ekonominį pajėgumą padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams. Gairės taip pat neįpareigoja, kad Komisija, prieš vertindama minėtą faktinį pajėgumą atsižvelgiant į atitinkamus pažeidėjų pardavimus jos nagrinėjamame segmente, iš anksto įrodytų, jog šis segmentas sudaro nagrinėjamą rinką.

58 Be to, svarbu pažymėti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, pagal EB 81 straipsnio 1 dalį atitinkamą rinką reikia apibrėžti, kad būtų nustatyta, ar susitarimas gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, ar jo tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas bendrojoje rinkoje (1995 m. vasario 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SPO ir kt. prieš Komisiją*, T-29/92, Rink. p. II-289, 74 punktas; 2000 m. kovo 15 d. Sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. prieš Komisiją*, vadinamo „Cemento" sprendimu, T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95 – T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ir T-104/95, Rink. p. II-491, 1093 punktas ir 57 punkte minėto sprendimo *Volkswagen prieš Komisiją*

230 punktas). Todėl Komisija pareigą apibrėžti atitinkamą rinką pagal EB 81 straipsnio 1 dalį priimtame sprendime turi tik tuomet, kai be tokio apibrėžimo neįmanoma nustatyti, ar susitarimas, įmonių asociacijų sprendimas ar suderinti veiksmai gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, ir kurių tikslas ar poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas bendrojoje rinkoje (1998 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *European Night Services ir kt. prieš Komisiją*, T-374/94, T-375/94, T-384/94 ir T-388/94, Rink. p. II-3141, 93–95 ir 105 punktai ir 57 punkte minėto sprendimo *Volkswagen prieš Komisiją* 230 punktas).

59 Taigi iš Komisijos negali būti reikalaujama, kad ji įrodytų, jog antikonkurencinį poveikį turinčio kartelinio susitarimo produktas ar produktai sudaro atskirą rinką, kad būtų įvertinti kriterijai, taikytini nustatant baudos dydį, nes toks įrodymas nėra būtinas nustatant patį pažeidimą. Kadangi baudos dydis turi būti nustatomas remiantis Komisijos apibrėžtais pažeidimo sunkumu ir trukme pažeidėjų faktinio ekonominio pajėgumo padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ir ypač vartotojams, vertinimas, siekiant apskaičiuoti už padarytą pažeidimą skirtiną baudą, gali būti atliktas atsižvelgiant tik į produktus, kurie buvo kartelinio susitarimo dalyku.

60 Dėl šios priežasties pirmojo ieškinio pagrindo pirmoji dalis atmestina.

Dėl antrosios dalies, susijusios su Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies ir gairių pažeidimu dėl ieškovės faktinio pajėgumo padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, klaidingo vertinimo

— Šalių argumentai

61 Ieškovė teigia, kad net jei alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentas sudarytų atitinkamą rinką (nors jis jos nesudaro), Komisija, pažeisdama

Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir gaires, nutarė, kad jos faktinis ekonominis pajėgumas šioje rinkoje padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams buvo didesnis nei *Interbrew* ir *Alken-Maes*, nors jos, su atitinkamai 55 % ir 15 % rinkos dalimis, turėjo labai stiprias pozicijas bendroje Belgijos alaus rinkoje. Nepaisant to, kad ieškovė tuo momentu, į kurį buvo atsižvelgta sprendime, alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmente pasiekė didesnę apyvartą nei *Interbrew* ir *Alken-Maes*, jos faktinis ekonominis pajėgumas padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams buvo gerokai mažesnis.

62 Šią faktinę aplinkybę, kuri išplaukia iš ginčijamo sprendimo, įrodo tai, jog *Interbrew* ir *Alken-Maes* ėmėsi iniciatyvos surengti keturis posėdžius dėl pardavimų su platintojo prekių ženklais, į ką Komisija sąmoningai neatsižvelgė ir kas prieštaravo jos išvadai, kad *Interbrew* ir *Alken-Maes* buvo mažiau svarbūs dalyviai alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmente. Vertinant pažeidėjų faktinį ekonominį pajėgumą padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams šioje rinkoje, neįmanoma neatsižvelgti į jų ekonominį pajėgumą bendroje alaus rinkoje. Iš tikrųjų remdamosi dideliais gamybos pajėgumais ir pasinaudodamos gaunamomis didesnėmis pelno maržomis už pardavimus su savo prekių ženklu, *Interbrew* ir *Alken-Maes* buvo pajėgios daryti didelį spaudimą ieškovei ir *Martens* alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimų rinkoje.

63 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

64 Kai dėl ieškovės nurodyto papildomo argumento, susijusio su ieškovės faktinio pajėgumo padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, klaidingu

vertinimu, net jei alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentas yra atitinkama rinka, visų pirma pažymėtina, kad, atlikdama šį vertinimą, Komisija ginčijamo sprendimo 341 konstatuojamojoje dalyje įvairias įmones, kurios dalyvavo darant pažeidimą, išskyrė į dvi kategorijas pagal platintojo prekių ženklo segmente pasiektą apyvartą.

65 Be to, pažymėtina (žr. sprendimo 49 punktą), kad niekas neginčija nei Komisijos nustatytos kiekvienos įmonės šiame segmente pasiektos apyvartos, nei įmonių išskyrimo į dvi kategorijas pagal apyvartą.

66 Kai dėl argumento, jog tai, kad *Interbrew* ir *Alken-Maes* ėmėsi iniciatyvos surengti keturis susitikimus dėl pardavimų su platintojo prekių ženklais, prieštarauja išvadai, jog *Interbrew* ir *Alken-Maes* šiame segmente buvo mažiau svarbūs rinkos dalyviai, pažymėtina, kad Komisija atsižvelgė į *Interbrew* ir *Alken-Maes* specifinius iniciatoriaus vaidmenis alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmente, laikydama tai abiejų įmonių atžvilgiu sunkinančia aplinkybe ir 30 % padidindama joms skirtas bazines baudas (žr. 22 punktą).

67 Galiausiai kai dėl ieškovės argumento, jog vertinant alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmentą, siekiant nustatyti ieškovės faktinį ekonominį pajėgumą padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, neleidžiama neatsižvelgti į *Interbrew* ir *Alken-Maes* ekonominį pajėgumą bendroje alaus rinkoje, pažymėtina, kad Komisija, siekdama užtikrinti baudų atgrasantį pobūdį, ginčijamo sprendimo 343 konstatuojamojoje dalyje nurodė, jog reikia atsižvelgti į tai, kad *Interbrew* ir *Alken-Maes*, skirtingai negu ieškovė ir *Martens*, yra tarptautinės įmonės ar priklauso tarptautinei grupei ir jog jos galėjo lengviau gauti

teisinės ir ekonominės informacijos, kuri joms leido geriau įvertinti jų elgesio pažeidžiamąjį pobūdį bei iš to išplaukiančias pasekmes konkurencijos teisės požiūriu. Taigi šiuo pagrindu padvigubindama ir daugindama iš penkių pirmines konkrečias baudas, nustatytas *Alken-Maes* ir *Interbrew*, Komisija atsižvelgė į didesnį, bendrai vertinant, *Alken-Maes* ir *Interbrew* ekonominį pajėgumą.

68 Darytina išvada, kad antroji ieškinio pagrindo dalis ir visas ieškinio pirmasis pagrindas atmestini.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su gairių pažeidimu dėl klaidingo ieškovės vaidmens karteliniame susitarime vertinimo ir motyvavimo pareigos pažeidimu

Šalių argumentai

69 Remdamasi Teisingumo Teismo praktika (1985 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Stichting Sigarettenindustrie ir kt. prieš Komisiją*, 240/82–242/82, 261/82, 262/82, 268/82 ir 269/82, Rink. p. 3831, 100 punktas) ieškovė teigia, kad Komisija neteisingai taikė gaires ir neįvykdė savo motyvavimo pareigos netaikydama jai gairių 3 punkto pirmoje įtraukoje nustatytos lengvinančios aplinkybės – „išimtinai pasyvus arba „prisitaikėliškas prie lyderio" elgesys darant pažeidimą", – nors jos vaidmuo buvo labai pasyvus arba bet kuriuo atveju neginčijamai ne toks aktyvus nei kitų trijų įmonių, dalyvavusių tuose keturiuose susitikimuose, elgesys.

70 Pirmosios instancijos teismui posėdyje pasiūlius patikslinti savo argumentus, ieškovė nurodė, kad be vienareikšmiškai lengvinančios aplinkybės, susijusios su „išimtinai pasyviu arba „prisitaikėlišku prie lyderio" elgesiu darant pažeidimą", ji bendrai rėmėsi lengvinančios aplinkybės teise, nes jos elgesys karteliniame susitarime buvo ne toks aktyvus kaip kitų trijų įmonių. Šis mažiau aktyvus elgesys visų pirma paaiškinamas tuo, jog ieškovė neveikė Nyderlanduose alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo rinkoje, apie kurią buvo kalbama vėlesniuose dviejuose kartelio susitikimuose.

71 Nors ieškovė neginčija nei dalyvavusi keturiuose susitikimuose – du pirmieji vyko Belgijoje, o du paskutinieji – Nyderlanduose, – nei kalbėjusi susitikimuose apie kainas ir pasidalijimą klientais, ji pažymi, jog jos vaidmens pasyvų arba bet kuriuo atveju ne tokį aktyvų pobūdį nurodo dvi aplinkybės. Visų pirma *Interbrew* ir *Alken-Maes* ėmėsi iniciatyvos surengti susitikimus. Antra, ieškovė nedalyvavo Nyderlandų rinkoje ir nebuvo suinteresuota Nyderlanduose vykusiais dviem susitikimais, kuriuos *Martens* prašymu organizavo *Interbrew*.

72 Dėl ieškovės dalyvavimo susitikimuose ir apsikeitimo informacija negalima jos vaidmens laikyti aktyviu, nes tada ta lengvinanti aplinkybė taptų neveiksminga. Jos tariamai aktyvus vaidmuo iš tiesų pasireiškė tik dalyvavimu karteliniame susitarime prisitaikant prie lyderio elgesio.

73 Komisija ginčija ieškovės argumentus ir teigia, kad į mažiau aktyvų vaidmenį dalyvaujant karteliniame susitarime bet kuriuo atveju negali būti atsižvelgta kaip į lengvinančią aplinkybę.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

74 Visų pirma kalbant apie kaltinimą, susijusį su Komisijos klaidinga išvada, jog ieškovės karteliniame susitarime vaidintas vaidmuo negalėjo būti laikomas lengvinančia aplinkybe, reikia pažymėti, kad gairių 3 punkte nustatyta, jog įmonei skirtos baudos dydis gali būti sumažintas atsižvelgiant į ypatingas lengvinančias aplinkybes, tokias kaip „išimtinai pasyvus arba „prisitaikėliškas prie lyderio" elgesys darant pažeidimą" (pirmoji įtrauka).

75 Taip pat pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, siekdama pasinaudoti lengvinančia aplinkybe dėl „išimtinai pasyvaus arba „prisitaikėliško prie lyderio" elgesio" suinteresuota įmonė turi laikytis „neaktyvios pozicijos", apibūdinamos neaktyviu dalyvavimu sudarant antikonkurencinį (-ius) kartelinį susitarimą (-us) (sprendimo 44 punkte minėto sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją* 167 punktas). Kalbėdamas apie aplinkybes, kurios galėtų rodyti įmonės pasyvų elgesį karteliniame susitarime, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad, be kita ko, gali būti atsižvelgta į gerokai nereguliaresnį, palyginti su paprastų kartelinio susitarimo dalyvių, jos dalyvavimo susitikimuose pobūdį, jos pavėluotą įėjimą į pažeidimo dalyku esančią rinką, nepaisant jos dalyvavimo šiame pažeidime trukmės, arba į aiškių pareiškimų, kuriuos šiuo klausimu padarė trečiųjų įmonių, dalyvavusių darant pažeidimą, atstovai, buvimą (44 punkte minėto sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją* 168 punktas).

76 Be to, pažymėtina, kad šioje byloje Komisija ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad „ir (ieškovė), ir *Martens* teigė, kad jų dalyvavimas karteliniame susitarime turi būti laikomas pasyviu". Tačiau Komisija toje pačioje konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad „(ieškovė) ir *Martens* aktyviai dalyvavo karteliniame susitarime dėl platintojo prekių ženklų", kad „šie du alaus gamintojai iš tikrųjų dalyvavo visuose Komisijai žinomuose susitikimuose ir kad (ieškovė), be to, pripažino apsikeitusi informacija dėl Belgijoje parduodamo alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, su kitais karteliniame susitarime dalyvavusiais alaus gamintojais ir sudarė kartelinius susitarimus dėl kainų ir pasidalijimo klientais".

77 Ieškovė neginčija, kad ji dalyvavo visuose Komisijos žinomuose karteliniuose susitarimuose ir savo ieškinyje pripažino dalyvavusi keturiuose nagrinėjamuose susitikimuose, iš kurių du pirmieji vyko Belgijoje, o du paskutiniai – Nyderlanduose. Be to, ieškovė neginčija (žr. 71 punktą), kad, kaip ir kiti trys procedūroje dalyvaujantys alaus gamintojai, susitikimuose ji kalbėjo apie kainas ir pasidalijimą klientais.

78 Taigi darytina išvada, kad dalyvaudama visuose su karteliniu susitarimu susijusiuose susitikimuose ir juose apsikeisdama informacija dėl kainų ir pasidalijimo klientais, ieškovė patvirtino aktyvų dalyvavimo karteliniame susitarime pobūdį, kuris aiškiai nedera su tuo, kuris būtinas siekiant pasinaudoti nurodyta lengvinančia aplinkybe.

79 Šios išvados nepaneigia tai, kad *Interbrew* ir *Alken-Maes* ėmėsi iniciatyvos organizuoti susitikimus, susijusius su karteliniu susitarimu dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu. Iš tikrųjų tai, kad Komisija kartelinio susitarimo dalyvio atžvilgiu sunkinančia aplinkybe laiko jo ypač aktyvų vaidmenį, kurį rodo kartelinio susitarimo inicijavimas, jokiu būdu nereiškia, kad dėl to ji kitų dalyvių atžvilgiu turi taikyti lengvinančią aplinkybę dėl jų išimtinai pasyvaus arba „prisitaikėliško prie lyderio" elgesio. Tam tikras vienos įmonės elgesio pobūdis negali faktiškai nulemti sunkinančios arba lengvinančios aplinkybės taikymo kitai įmonei. Į tokias aplinkybes galima atsižvelgti tik remiantis tos įmonės individualiu elgesiu, ir todėl atsižvelgimas turi būtinai būti grindžiamas jos pačios elgesio pobūdžiu.

80 Mažiau aktyvus vaidmuo, kurį, kaip teigia ieškovė, ji vaidino karteliniame susitarime, taip pat negali būti laikomas atskira nuo gairėse aiškiai įtvirtinto „išimtinai pasyvaus arba „prisitaikėliško prie lyderio" elgesio lengvinančia aplinkybe. Iš tikrųjų, net jeigu pasirodytų, kad ieškovės elgesys iš tiesų buvo mažiau aktyvus, palyginti su kitais dalyviais, atsižvelgiant, pavyzdžiui, į tai, jog ji nevykdė veiklos Nyderlandų rinkoje, tokia paprasta gradacija negalėtų pateisinti baudos sumažinimo. Iš tikrųjų toks

elgesys rodo tik mažesnį uolumą vykdant kartelinį susitarimą, tačiau nepaneigia visiško ieškovės dalyvavimo jame, ką, be kita ko, rodo jos sistemingas dalyvavimas antikonkurenciniuose susitikimuose per visą pažeidimo trukmę ir įrodymų, galinčių patvirtinti jos nenorą siekti kartelinio susitarimo tikslų, nebuvimas.

81 Ankstesnės Komisijos praktikos, susijusios su sprendimų priėmimu, nurodymas taip pat negali būti priimtas. Iš tikrųjų iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad Komisija pagal Reglamentą Nr. 17 nustatydama baudos dydį turi diskreciją, kad galėtų nukreipti įmonių elgesį konkurencijos taisyklių laikymosi linkme (1995 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Martinelli prieš Komisiją*, T-150/89, Rink. p. II-1165, 59 punktas; 1996 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Van Megen Sports prieš Komisiją*, T-49/95, Rink. p. II-1799, 53 punktas ir 1997 m. spalio 21 d. Sprendimo *Deutsche Bahn prieš Komisiją*, T-229/94, Rink. p. II-1689, 127 punktas). Tai, kad Komisija praeityje taikė tam tikro dydžio baudas už tam tikrus pažeidimus, negali atimti iš jos galimybės padidinti baudas laikantis Reglamente Nr. 17 numatytų ribų, jei tai būtina užtikrinant Bendrijos konkurencijos politikos įgyvendinimą (1983 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Musique diffusion française ir kt. prieš Komisiją*, 100/80–103/80, Rink. p. 1825, 109 punktas; 1992 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Solvay prieš Komisiją*, T-12/89, Rink. p. II-907, 309 punktas ir 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Europa Carton prieš Komisiją*, T-304/94, Rink. p. II-869, 89 punktas). Priešingai, siekiant užtikrinti veiksmingą konkurencijos taisyklių taikymą reikia, kad Komisija galėtų bet kuriuo metu priderinti baudų dydį prie šios politikos poreikių (minėto sprendimo *Musique diffusion française ir kt. prieš Komisiją* 109 punktas; 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją*, T-23/99, Rink. p. II-1705, 237 punktas).

82 Antra, dėl kaltinimo, susijusio su motyvavimo pareigos pažeidimu, visų pirma reikia nukreipti į 45 ir 46 punktuose nurodytą teismo praktiką ir konstatuoti, kad Komisija, atsisakydama ieškovei taikyti nurodytą lengvinančią aplinkybę, ginčijamame sprendime nurodė (žr. 76 ir 77 punktus) vertinimo elementus, kuriais remdamasi ji nutarė netaikyti ieškovei lengvinančios aplinkybės dėl išimtinai pasyvaus arba „prisitaikėliško prie lyderio" elgesio. Taigi ji šiuo atžvilgiu nepadarė jokio jai tenkančios motyvavimo pareigos pažeidimo.

83 Taigi ieškinio antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su pranešimo dėl bendradarbiavimo ir vienodo požiūrio principo pažeidimu

84 Trečiąjį ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmojoje dalyje ieškovė nurodo pranešimo dėl bendradarbiavimo ir vienodo požiūrio principo pažeidimą, atsiradusį dėl Komisijos palankesnio *Interbrew* vertinimo. Antrojoje dalyje ieškovė nurodo pranešimo dėl bendradarbiavimo ir vienodo požiūrio principo pažeidimą, atsiradusį dėl tapataus ieškovės bei *Martens* ir *Alken-Maes* vertinimo.

Dėl pirmos dalies, susijusios su pranešimo dėl bendradarbiavimo ir vienodo požiūrio principo pažeidimu, atsiradusiu dėl Komisijos palankesnio *Interbrew* vertinimo

— Šalių argumentai

85 Ieškovė teigia, kad jos bendradarbiavimas įrodant kartelinį susitarimą dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, turėjo būti prilyginamas *Interbrew* bendradarbiavimui, todėl atsižvelgdama į šį bendradarbiavimą ir tik 10 % sumažindama baudos jai dydį, kai *Interbrew* baudos dydis buvo sumažintas 50 %, Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą.

86 Iš bylos medžiagos ir ginčijamo sprendimo matyti, kad 2000 m. sausio 14 d. ir 2000 m. vasario 2 d., t. y. prieš išsiunčiant pranešimą apie kaltinimus, *Interbrew* pateikė Komisijai pareiškimus, atskleidžiančius susitikimų, susijusių su karteliniu susitarimu dėl alaus, pažymėtu platintojo prekių ženklu, ir su kainų lygiais ir pasidalijimu klientais, buvimą. Komisija nusprendė, kad tęstinis ir visiškas *Interbrew* bendradarbiavimas bei jos visiškas faktų tikroviškumo neginčijimas pateisina jai skirtos baudos sumažinimą 50 %.

87 2000 m. balandžio 5 d. atsakydama į 2000 m. kovo 22 d. prašymą pateikti informaciją, taigi nesusipažinusi su *Interbrew* pareiškimais ir prieš (gaudama) pranešimą apie kaltinimus, ieškovė pareiškė, kad pardavimų Belgijoje su platintojo prekių ženklu kainų lygis buvo aptariamas keturiuose susitikimuose. Be to, ieškovė pareiškė, kad buvo pasikeista informacija, susijusia su klientais ir (pardavimų) kiekiais. Taigi atsakydama į prašymą pateikti informaciją ieškovė, kaip ir *Interbrew*, patvirtino veiksmų derinimą ir apsikeitimą informacija, susijusia su pardavimais Belgijoje su platintojo prekių ženklu.

88 Pirmosios instancijos teismo posėdyje šiuo klausimu apklausiama ieškovė, remdamasi 2004 m. balandžio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Tokai Carbon ir kt. prieš Komisiją* (T-236/01, T-239/01, T-244/01–T-246/01, T-251/01 ir T-252/01, Rink. p. II-1181, 407–410 punktai), tvirtino, kad, priešingai nei teigia Komisija, ji savo 2000 m. balandžio 5 d. atsakyme į 2000 m. kovo 22 d. prašymą pateikti informaciją suteikė daugiau informacijos nei ji privalėjo pateikti pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį. Kadangi ji atsakė į prašymą pateikti informaciją, reikėjo laikyti, kad tai buvo bendradarbiavimas, į kurį Komisija turėjo atsižvelgti pagal pranešimą dėl bendradarbiavimo.

89 Ieškovė teigia, kad kadangi *Martens* ginčijo susitarimą, susijusį su kainomis ir klientais, ir kadangi *Alken-Maes* tik neginčijo pranešime apie kaltinimus nurodytų

faktų tikroviškumo, tik jos pateikta informacija, patvirtinanti *Interbrew* informaciją, leido konstatuoti EB 81 straipsnio pažeidimą.

90 Ieškovės pareiškimai, patvirtinantys *Interbrew* padarytuosius, buvo esminiai nustatant pažeidimą ir tokie pat svarbūs, kaip ir *Interbrew* padarytieji. Bet kuriuo atveju vien tai, kad *Interbrew* atskleidė pažeidimą, negali pateisinti tokio ryškaus vertinimo skirtumo, kokį padarė Komisija.

91 Savo rašytinėse pastabose dėl dokumentų, kuriuos Komisija pateikė Pirmosios instancijos teismo prašymu posėdyje, ieškovė priduria, kad iš šių dokumentų matyti, jog ji buvo visiškai analogiškoje situacijoje, kaip ir *Interbrew*. Abi įmonės iš tikrųjų atsakė į 1999 m. lapkričio 11 d. ir 2000 m. kovo 22 d. prašymus pateikti informaciją pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį, kurie buvo pateikti dėl to paties dalyko, nes susitikimai buvo susiję su alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimais, dėl kurių ieškovei 2000 m. kovo 22 d. buvo paduotas prašymas pateikti informaciją, – jie taip pat buvo *Interbrew* 1999 m. lapkričio 11 d. pateikto prašymo pateikti informaciją dalykas. Taigi ieškovė ir *Interbrew* tokiomis pačiomis aplinkybėmis suteikė analogišką informaciją, susijusią su tuo pačiu pažeidimu, todėl jų bendradarbiavimas buvo identiškas.

92 Šiuo atžvilgiu ieškovė remiasi 2001 m. gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Krupp Thyssen Stainless ir Acciai speciali Terni prieš Komisiją* (T-45/98 ir T-47/98, Rink. p. II-3757, 235–249 punktai), pagal kurį vien ta aplinkybė, kad viena įmonė pirmiau nei kita pripažino faktus, dėl kurių ji kaltinama, negali būti objektyvia priežastimi ją vertinti skirtingai, nes įmonės bendradarbiavimo lygio vertinimas negali priklausyti nuo visiškai atsitiktinių veiksnių, kaip antai Komisijos vykdomos jų apklausos eiliškumas. Tai, kad *Interbrew* pirma atskleidė kartelinį susitarimą atsakydama į prašymą pateikti informaciją, negali būti laikoma objektyvia priežastimi skirtingai vertinti ieškovę ir *Interbrew*.

93 Ieškovė priduria, kad Komisijos pateikti dokumentai patvirtina, jog ji klaidingai teigia, kad *Interbrew* savanoriškai pateikė informaciją dėl kartelinio susitarimo dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu. Ši informacija iš tikrųjų buvo pateikta dėl 1999 m. lapkričio 11 d. Komisijos prašymo pateikti informaciją. Tai daro *Interbrew* ir ieškovės bendradarbiavimo lygius tik dar labiau panašius.

94 Komisija teigia, kad ieškovės bendradarbiavimo lygis yra visiškai nepalyginamas su *Interbrew* bendradarbiavimo lygiu, ir todėl negali būti jokio vienodo požiūrio principo pažeidimo.

95 *Interbrew* iš tikrųjų 2000 m. sausio 14 d. spontaniškai suteikė informaciją, papildydama ją du kartus, 2000 m. vasario 2 d. ir 8 d., apie kartelinį susitarimą dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, apie kurį Komisija nežinojo. *Interbrew* pirmoji suteikė informaciją apie šį kartelinį susitarimą, kuria Komisija galėjo puikiausiai pasinaudoti kaip nagrinėjamo pažeidimo įrodymais.

96 Ieškovė savo ruožtu suteikė informaciją tik atsakydama į 2000 m. kovo 22 d. prašymą pateikti informaciją. Nors ir naudinga, suteikta informacija apsiribojo tik atsakymu į prašymą pateikti informaciją ir nebuvo būtina konstatuojant pažeidimą, nes jis jau buvo įrodytas remiantis savanoriškai *Interbrew* pateikta informacija. Tai, kad Komisija šią informaciją citavo ginčijamame sprendime, jokiu būdu neįrodo, jog ji laikytina įrodymais, būtinais nustatant pažeidimą, ir yra kur kas daugiau nei vien tik atsakymas į prašymą pateikti informaciją.

97 Savo 2005 m. gegužės 10 d. rašytinėse pastabose dėl ieškovės 2005 m. kovo 14 d. pastabų, susijusių su Komisijos pagal Pirmosios instancijos teismo posėdyje pateiktą

prašymą perduotais dokumentais, Komisija formaliai ginčija, kad ieškovė gali remtis 92 punkte minėtu sprendimu *Krupp Thyssen Stainless ir Acciai speciali Terni prieš Komisiją*. Ieškovė iš tikrųjų nepaisė esminio tame sprendime nurodyto teiginio, kad vienodo požiūrio principas yra pažeidžiamas tik tuomet, kai suinteresuotos įmonės pateikia tapačią informaciją, analogiškomis aplinkybėmis ir toje pačioje administracinės procedūros stadijoje.

98 Tačiau iš ginčijamo sprendimo matyti, kad *Interbrew* ir ieškovės dokumentai Komisijai buvo pateikti akivaizdžiai neanalogiškomis aplinkybėmis ir kad jos nepateikė nei tapačios informacijos, nei vienodai bendradarbiavo su Komisija.

99 1999 m. lapkričio 11 d. prašymas pateikti informaciją niekaip nebuvo susijęs su karteliniu susitarimu dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, apie kurį iki tos dienos Komisija nežinojo. *Interbrew* spontaniškai informavo Komisiją apie šį karteliną susitarimą, dėl ko Komisija paprašė *Interbrew* šiuo klausimu papildyti informaciją. *Interbrew* labai aktyviai bendradarbiavo su Komisija. Spontaniškas atsisakymas dalyvauti karteliniame susitarime dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, yra to pavyzdys, ir už tai turėtų būti atlyginta.

100 Taigi negalima teigti, kad klausimai 1999 m. lapkričio 11 d. *Interbrew* ir 2000 m. kovo 22 d. ieškovei buvo pateikti analogiškomis aplinkybėmis, toje pačioje administracinės procedūros stadijoje ir kad jų atsakymuose buvo pateikta tapati informacija. Konkrečiai kalbant, *Interbrew* pateikė labai išsamią informaciją, susijusią su karteliniu susitarimu dėl alaus, pažymėtu platintojo prekių ženklu, o ieškovė prieš atskleisdama tikrąjį tų susitikimų turinį pirmiausia savo atsakyme, pateiktame 2000 m. balandžio 5 d. rašte, teigė, kad ji nieko nežinojo apie konkurencijos taisyklių pažeidimą ir jog susitikimuose buvo kalbama teisėtais klausimais.

101 Komisija padarė išvadą, kad be visiško *Interbrew* bendradarbiavimo ji niekada nebūtų išsiuntusi prašymo pateikti informaciją ieškovei ir kad kartelinis susitarimas dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, niekada nebūtų atskleistas. Belgijoje atliktuose patikrinimuose dėl *Interbrew* ir *Alken-Maes* kartelinio susitarimo iš tikrųjų nebuvo galima surasti dokumentų, susijusių su šiuo susitarimu.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

102 Visų pirma pažymėtina, kad Komisija savo pranešime dėl bendradarbiavimo išdėstė sąlygas, kurioms esant įmonėms, bendradarbiaujančioms su Komisija per kartelio tyrimą, baudos, skirtinos nebendradarbiaujant, gali būti neskiriamos arba sumažinamos (pranešimo dėl bendradarbiavimo A3 punktas).

103 Kiek tai susiję su pranešimo dėl bendradarbiavimo taikymu ieškovei, neginčijama, jog jos elgesys turi būti vertinamas pagal šio pranešimo D punktą „Reikšmingas baudos sumažinimas".

104 Pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką baudos sumažinimas, atsižvelgiant į bendradarbiavimą administracinėje procedūroje, pateisinamas tik tuo atveju, jei tam tikros įmonės elgesys leido Komisijai nustatyti pažeidimą patiriant mažiau sunkumų ir tam tikrais atvejais jį nutraukti patiriant mažiau sunkumų (1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SCA Holding prieš Komisiją*, T-327/94, Rink. p. II-1373, 156 punktas ir 92 punkte minėto sprendimo *Krupp Thyssen Stainless* ir *Acciai speciali Terni prieš Komisiją* 270 punktas).

105 Kita vertus, remdamasi Reglamento Nr. 17 11 straipsnio 1 dalimi, Komisija, vykdydama EB 85 straipsniu ir nuostatomis, priimtomis pagal 83 straipsnį, jai priskirtus uždavinius, gali gauti visą būtiną informaciją iš įmonių bei įmonių asociacijų, kurios įpareigotos pagal minėto straipsnio 4 dalį suteikti prašomą informaciją. Jeigu įmonė arba įmonių asociacijos per Komisijos nustatytą laikotarpį nepateikia informacijos, arba pateikia nevisą informaciją, Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 17 11 straipsnio 5 dalimi, gali savo sprendimu pareikalauti pateikti trūkstamą informaciją, o įmonei arba įmonių asociacijoms ir toliau atsisakius suteikti nurodytą informaciją skirti baudą arba nustatyti apribojimus.

106 Taigi įmonės bendradarbiavimas tyrime nesuteikia jokios teisės sumažinti baudą, kai šis bendradarbiavimas neviršijo to, kas kyla iš pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnio 4 ir 5 dalis jai nustatytų įsipareigojimų (341 punkte minėto sprendimo *Solvay prieš Komisiją* 342 punktas). Tačiau įmonė turi teisę į baudos sumažinimą, kai ji atsakydama į prašymą pagal 11 straipsnį pateikti informaciją pateikia tokią informaciją, kuri gerokai viršija tai, ko pagal tą straipsnį gali reikalauti Komisija (žr. 1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cascades prieš Komisiją*, T-308/94, Rink. p. II-925, 262 punktą).

107 Šiuo atžvilgiu, kai prašyme pateikti informaciją pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį Komisija, be išimtinai faktinio pobūdžio klausimų ir prašymų pateikti ankstesnius dokumentus, prašo įmonės apibūdinti dalyką ir keleto susitikimų, kuriuose ji dalyvavo, dalyką ir eigą bei rezultatus arba šių susitikimų išvadas, kai aišku, jog Komisija įtaria, kad minėtų susitikimų tikslas buvo suvaržyti konkurenciją, toks prašymas gali priversti apklausiamą įmonę prisipažinti dėl savo dalyvavimo pažeidžiant Bendrijos konkurencijos taisykles, todėl tokia įmonė nėra įpareigota

atsakyti į tokio pobūdžio klausimus. Tokiu atveju tai, kad įmonė vis dėlto pateikia informaciją šiais klausimais, turi būti laikoma spontaniškų įmonės bendradarbiavimu, kuris gali pateisinti baudos sumažinimą pagal pranešimą dėl bendradarbiavimo.

108 Taip pat pažymėtina, kad vertindama įmonių bendradarbiavimą Komisija negali nepaisyti vienodo požiūrio principo – pagrindinio Bendrijos teisės principo, – kuris pagal nusistovėjusią teismo praktiką pažeidžiamas, kai panašios situacijos vertinamos skirtingai arba skirtingos situacijos vertinamos vienodai, nebent toks vertinimas yra objektyviai pateisinamas (92 punkte minėto sprendimo *Krupp Thyssen Stainless ir Acciai speciali Terni prieš Komisiją* 237 punktas ir jame cituojama teismo praktika).

109 Kaip žinoma, tam tikros įmonės turi būti vertinamos skirtingai atsižvelgiant į jų nelygiavertį bendradarbiavimą, ypač kiek tai susiję su skirtingos informacijos pateikimu arba jos pateikimu skirtingose administracinės procedūros stadijose arba neanalogiškomis aplinkybėmis (šiuo klausimu žr. sprendimo *Krupp Thyssen Stainless ir Acciai speciali Terni prieš Komisiją* pirma minėtą 92 punktą, 245 ir 246 punktus).

110 Šioje byloje iš ginčijamo sprendimo 360 ir 361 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija pagal pranešimo dėl bendradarbiavimo D2 punkto antrą įtrauką taikė ieškovei skirtos baudos dydžio 10 % sumažinimą tik dėl to, kad ji neginčijo pažeidimą sudarančių faktų tikroviškumo. Kai dėl informacijos, kurią ieškovė jai perdavė 2000 m. balandžio 5 d. atsakydama į jos 2000 m. kovo 22 d. prašymą pateikti informaciją, Komisija nutarė, kad ji susijusi su ieškovės pareiga pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį ir kad neatsižvelgiant į jos galimą svarbą ši informacija nesudaro įrodymų, būtinų įrodyti pažeidimo tikrumą. Taigi ieškovė negalėjo reikalauti tokio pat baudos sumažinimo, koks buvo suteiktas *Interbrew*.

111 Kai dėl ieškovės pateiktų argumentų, pažymėtina, kad ji teigia, jog į Komisijos 2000 m. kovo 22 d. prašymą pateikti informaciją 2000 m. balandžio 5 d. atsakyme pateikta informacija viršijo tai, ką ieškovė privalėjo pateikti pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį, ir kad jos pateikta informacija buvo esminė Komisijai nustatant pažeidimą.

112 Šiuo atžvilgiu svarbu pažymėti, kad net jei ieškovės pateikta informacija buvo lemiama, kaip ji pati teigia, šios informacijos pateikimas gali pateisinti ieškovei skirtos baudos dydžio sumažinimą, atsižvelgiant į 104–106 punktuose nurodytą teismo praktiką, tik kai minėta informacija gerokai viršija tai, ko Komisija galėjo reikalauti pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį.

113 Taigi konstatuotina, kad ieškovės 2000 m. balandžio 5 d. rašte pateikta informacija gerokai neviršijo to, ką ji privalėjo pateikti pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį. Iš tikrųjų ieškovė atsakyme į prašymą pateikti informaciją esančius klausimus iš esmės nurodė tik faktus, susijusius su keturių susitikimų data, jų dalyviais ir turiniu.

114 Nors 2001 m. balandžio 5 d. rašto dalys, pagal kurias, viena vertus, „buvo pasikeista informacija, susijusia su klientais, pakuotėmis ir apimtimis“ ir, kita vertus, išvados, išplaukiančios iš susitikimų, buvo susijusios su „griežtesnės pozicijos dėl kainų laikymusi“, gali būti aiškinamos kaip pripažįstančios pažeidimo faktus ir viršijančios informaciją, kurią Komisija gali gauti pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį, ši prielaida bet kuriuo atveju turi būti atmetama atsižvelgiant į kitą ieškovės atsakymo dalį, kurioje teigiama: „mes jums formaliai patvirtiname, kad šiuose susitikimuose nebuvo sudarytas kartelinis susitarimas nei dėl kainų, nei dėl pasidalijimo klientais.“

Atsižvelgiant į tokį neigimą, negali būti laikoma, kad tai, jog tam tikros ieškovės atsakymo ištraukos, galimai nurodančios į apsikeitimą informacija ir susitikimų dalyvių ketinimą laikytis griežtesnės pozicijos dėl kainų, leido Komisijai konstatuoti pažeidimą patiriant mažiau sunkumų.

115 Darytina išvada, kad savo 2000 m. balandžio 5 d. atsakyme į Komisijos 2000 m. kovo 22 d. prašymą pateikti informaciją ieškovė nepateikė Komisijai informacijos, gerokai viršijančios tą, kurią ji privalėjo pateikti pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį, ir kad jai tuo pagrindu negalėjo būti sumažintas jai skirtos baudos dydis, atsižvelgiant į 106 punkte nurodytą teismo praktiką.

116 Taigi argumentas, kad tariamai palankesnis *Interbrew* vertinimas dėl informacijos pateikimo Komisijai neturint pareigos ją pateikti reiškia nevienodą vertinimą, turi būti laikomas neveiksmingu.

117 Taigi pirmoji ieškinio pagrindo dalis atmestina.

Dėl antrosios dalies, susijusios su pranešimo dėl bendradarbiavimo ir vienodo požiūrio principo pažeidimu dėl panašaus ieškovės ir *Martens* bei *Alken-Maes* vertinimo

— Šalių argumentai

118 Ieškovė mano, kad jos bendradarbiavimo su Komisija lygis labai skiriasi nuo *Martens* ir kiek mažiau nuo *Alken-Maes* bendradarbiavimo lygio. Tai, kad kiekvienai iš trijų

įmonių buvo vienodai 10 % sumažinta bauda, reiškia vienodo požiūrio principo pažeidimą.

119 Ieškovės bendradarbiavimas su Komisija turėjo lemiamos reikšmės. Savo 2000 m. balandžio 5 d. atsakyme į Komisijos prašymą pateikti informaciją ji pareiškė, jog nagrinėjamuose susitikimuose buvo aptariamas platintojo prekių ženklais pažymėtų pardavimų kainų lygis ir kad buvo pasikeista informacija, susijusia su klientais ir pardavimo kiekiais. Be to, savo atsakyme į pranešimą apie kaltinimus ieškovė patvirtino, jog susitikimuose buvo aptariamas kainų lygis. Ši informacija, kuri atitiko *Interbrew* pateiktąją, Komisijai turėjo lemiamos reikšmės, nes ji leido nustatyti EB 81 straipsnio pažeidimą. Galiausiai ieškovė visiškai ir nuolat bendradarbiavo per procedūrą.

120 Tačiau iš bylos medžiagos matyti, kad *Martens* niekur savo 2000 m. balandžio 6 d. atsakyme į 2000 m. kovo 22 d. pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį pateiktą prašymą pateikti informaciją nenurodė, kad tuose susitikimuose buvo kalbama apie kainų lygius ir pasidalijimą klientais. Savo atsakyme į pranešimą apie kaltinimus *Martens* net aiškiai ginčijo, jog šiuose susitikimuose buvo sudarytos sutartys dėl kainų ir rinkos pasidalijimo, ir abejojo *Interbrew* pareiškimų teisingumu. Be to, *Martens* pažeidimo neigimą patvirtina ginčijamas sprendimas, nes Komisija nurodė, jog *Martens* bendradarbiavimas atliekant procedūrą tik pagreitino jos eigą.

121 Kai dėl *Alken-Maes*, ji pagal 2000 m. kovo 22 d. Komisijos prašymą pateikti informaciją 2000 m. balandžio 5 d. pateiktame atsakyme aiškiai nepatvirtino veiksmų derinimo, susijusio su kainomis arba pasidalijimu klientais. Ginčijamame

sprendime Komisija tik nurodė, kad *Danone Alken-Maes* vardu neginčijo, kad susitikimuose buvo kalbama apie kainas ir pasidalijimą klientais.

122 Palyginus *Martens* ir *Alken-Maes* bei ieškovės bendradarbiavimo lygius aiškiai matyti, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą prilygindama ieškovę šioms dviems įmonėms. Priešingai nei tvirtina Komisija, ieškovės bendradarbiavimas apėmė kur kas daugiau nei faktų tikroviškumo neginčijimą, nes 2000 m. balandžio 5 d. atsakyme į prašymą pateikti informaciją ji išdėstė faktus, pateikdama esminius pareiškimus, susijusius su kartelio dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu pardavimo segmente, susitikimų dalyku apimtimi.

123 Komisija visų pirma pažymi, kad nors ieškovei ir *Martens* skirtų baudų dydžio sumažinimo lygiai yra tapatūs, šių sumažinimų priežastys yra skirtingos. Ieškovei bauda buvo sumažinta dėl to, jog ji neginčijo faktų tikroviškumo, o *Martens* – dėl jos bendradarbiavimo procedūros metu. Nė vienai iš dviejų įmonių nebuvo sumažintos baudos dėl faktų tikroviškumo neginčijimo kartu jas sumažinant už bendradarbiavimą procedūros metu.

124 Manydama, kad ieškovė netiesiogiai nurodo *Martens* skirtos baudos sumažinimo nepagrįstumą, Komisija teigia, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką baudų srityje negali būti pritarta argumentui, jog dėl vienodo požiūrio principo ieškovei turi būti taikomas neteisėtas sumažinimas. Taigi ieškovei gali būti labiau sumažinama bauda tik atsižvelgiant į jos pačios bendradarbiavimo apimtį. Tačiau kadangi ji tik įvykdė savo pareigą atsakyti į jai pagal Reglamento Nr. 17 11 straipsnį adresuotą prašymą pateikti informaciją, šalia privalomos informacijos nepateikdama papildomos, jos bendradarbiavimo apimtis neviršijo faktų, į kuriuos Komisija atsižvelgė, tikroviškumo neginčijimo.

125 Antra, dėl atitinkamų ieškovės ir *Alken-Maes* situacijų Komisija pažymi, jog jos yra panašios, nes jos tik neginčijo nagrinėjamų faktų tikroviškumo. Todėl būtų logiška jas vertinti vienodai.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

126 Kadangi ieškinio trečiojo pagrindo pirmoji dalis buvo atmesta, ieškovei skirta bauda teisingai buvo sumažinta 10 % vien dėl to, jog ji neginčijo nagrinėjamų faktų tikroviškumo.

127 Taigi argumentas, jog Komisijos *Martens* skirtos baudos sumažinimas 10 % reiškia vienodo požiūrio principo ieškovės atžvilgiu pažeidimą, nes *Martens*, kadangi ji nepripažino faktų, neturėjo būti taikomas toks sumažinimas, laikytinas neveiksmingu.

128 Taigi ieškovė yra padėtyje, visiškai panašioje į *Alken-Maes*, kuriai pagal pranešimo dėl bendradarbiavimo D2 punkto antrą įtrauką taip pat buvo taikytas baudos sumažinimas 10 % už faktų tikroviškumo neginčijimą. Taigi negali būti jokio vienodo požiūrio principo, kiek tai susiję su ieškove ir *Alken-Maes*, pažeidimo.

129 Todėl šio pagrindo antroji dalis ir visas ieškinio pagrindas turi būti atmesti.

130 Šiomis aplinkybėmis visas ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

131 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.**

Vilaras Martins Ribeiro Jürimäe

Paskelbta 2005 m. gruodžio 6 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

M. Vilaras

Turinys

Teisės aktai ..... II - 5266

Faktinės ginčo aplinkybės ..... II - 5269

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 5276

Dėl teisės ..... II - 5278

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su motyvavimo pareigos, Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies ir gairių pažeidimu dėl ieškovės faktinio ekonominio pajėgumo padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, klaidingo vertinimo ..... II - 5278

Dėl pirmos dalies, susijusios su motyvavimo pareigos pažeidimu dėl alaus, pažymėto platintojo prekių ženklu, pardavimo segmento nepripažinimo atitinkama rinka ..... II - 5279

— Šalių argumentai ..... II - 5279

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 5280

Dėl antrosios dalies, susijusios su Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies ir gairių pažeidimu dėl ieškovės faktinio pajėgumo padaryti didelę žalą kitiems ūkio subjektams, ypač vartotojams, klaidingo vertinimo ..... II - 5285

— Šalių argumentai ..... II - 5285

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 5286

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su gairių pažeidimu dėl klaidingo ieškovės vaidmens karteliniame susitarime vertinimo ir motyvavimo pareigos pažeidimu ..... II - 5288

Šalių argumentai ..... II - 5288

Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 5290

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su pranešimo dėl bendradarbiavimo ir vienodo požiūrio principo pažeidimu ..... II - 5293

Dėl pirmos dalies, susijusios su pranešimo dėl bendradarbiavimo ir vienodo požiūrio principo pažeidimu, atsiradusiu dėl Komisijos palankesnio *Interbrew* vertinimo ..... II - 5293

— Šalių argumentai ..... II - 5293

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 5298

Dėl antrosios dalies, susijusios su pranešimo dėl bendradarbiavimo ir vienodo požiūrio principo pažeidimu dėl panašaus ieškovės ir *Martens* bei *Alken-Maes* vertinimo ..... II - 5302

— Šalių argumentai ..... II - 5302

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas ..... II - 5305

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 5306